

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Egyszer volt, hol nem volt...

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: Március 1-12

A projekt tervezett indító élménye: Mese a Tündérektől (Kedvenc népmeséjük)

A projekt várható lezáró élménye: Hetedhét országra szóló táncmulatság

Ezen a héten a mese, zene és tánc lesz a középpontban. A kacsalábon forgó palota az Óperenciás tengeren is túl, ahol a királylányok szépítkeznek, a kiskirályfik pedig felvértezik magukat, hogy ha a gonosz sárkány elrabolja a kiskirálykisasszonyokat készen álljanak a próbatételekre és a küzdelemre. Reméljük minden jóra fordul majd, hogy a legyőzhetetlen kard, a hétmérföldes csizma segítségünkre lesz, és hetedhét országra szóló lakodalmat csaphatunk.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink, feladataink:

Közös élmények, közös alkotások befogadás, beszoktatás és az összetartozás erősítése

A projekt során kiemelten fejleszhető képességek pl:

ritmusérzék, szociális kompetenciák erősítése, figyelem, kitartás, kreativitás, mozgásfejlesztésnél kiemelt feladat a szem-kéz és szem-láb koordináció

Munka jellegű tevékenységek	<p>Önkiszolgálással kapcsolatos feladatok fejlettségtől függő, önálló végzése</p> <ul style="list-style-type: none"> -Segítségnyújtás egymásnak - Rendrakás a csoportszobában - Naposi feladatok elvégzése (naponta 3 gyermek önkéntes alapon végez naposi teendőket) <ul style="list-style-type: none"> - terítés (tányérok, poharak, evőeszközök, szalvétatartók elhelyezése az asztalon) - ebéd bemondása - ebéd után az asztalok letörlése, morzsák összesepreése • a folyadék öntésénél fejlettségtől függően ügyeskedjenek • fejlettségtől függően a gyermekek a második fogást saját maguknak találják, figyelve arra, hogy annyit merjenek tányérjukba, amennyit meg is tudnak enni • az öltözködés helyes sorrendjének elsajátítása • kisebbeknek cipő és nadrág önálló váltása
------------------------------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> -Az udvari élet adta munkalehetőségek elvégzése (pl. homoksöprés) 	
--	---	--

<p style="text-align: center;">Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<p>- szabad játék egész délelőtt</p> <p>- Elvárásolt finomság- az ízek játéka (a járványhelyzetnek megfelelően szigorúan külön tálból)</p> <p>Kellékek: egy tál tele finomsággal. (aszalványok, francia drázsé, kesudió, mogyoró, bármilyen apró finomság!)</p> <p>Előkészület: minden gyerek mosson kezet szappannal! Egy játékost kiküldünk a csoportszobából, s a többiekkel halkan megbeszéljük, hogy melyik finomság legyen elvárásolt. (legyen először „csiribúcsiribá”, a kék színű „franciadrázsé”.)</p> <p>Feladat: behívjuk a kint várakozó gyermeket, ő pedig szépen nyugodtan veszi ki sorban a tálból a finomságokat, s megeszegeti. Amikor egy kék színű franciadrázséhoz nyúl, akkor a többiek hangosan felkiáltanak, még mielőtt megenné, hogy „vigyázz, elvárásolt!” A gyermek ezután nem vehet többet a tálból, amit most újra telerakunk, s kiküldjük a következő játékost. Ismét megbeszéljük, hogy melyik finomságot varázsoljuk el, s kezdődik az egész előlről. Persze a gyerekek végig izgulnak, hogy minél több finomságot ehessenek, mielőtt az elvárásolt ételhez nyúlnának. (A megmaradt finomságokat ebéd után megehetik.)</p>	-
---	--	---

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek • matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<p>Jeles napok, világnapok:</p> <p>Március 1. Újrapapír világnapja</p> <p>- Védjük az erdő fáit- mozgásos szabályjáték! (mozgásos szabályjáték)</p> <p>- A papírnak két oldala van!</p> <p>- Csomagolj! (alternatív csomagolási lehetőségek)</p> <p>- A spórolás művészete (sablon vágása takarékosan)</p> <p>Március 3. Vadvilág napja</p>	
---	---	--

- Vad vagy szelíd
- Ha én a vadállat lennék...(kötött mondatkezdésű fantáziajáték)

Március 8. Nemzetközi nőnap

- barátkozás kézzel-lábbal, virágnevekkel, szabad tánc a Virágok keringője című zeneműre

Március 12. Gergely nap - iskolába csalogató nap

játékok ceruzákkal

- Kirándulás időjárástól függően
- Lépten- nyomon foglalkozás(március 2)
- Színek és alakzatok matematikája- összetapasztható színes spatulákból játék készítés
- lefelé- felfelé irányok megkülönböztetése
- csoportosítás- halmazalkotás

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

Heti meséink:

Benedek Elek: Mese az elrabolt királykisasszonyról
Csukás István: Süsü a sárkány kalandjai (folytatásos mese)

Heti verseink

- Kiskirálylány vagyok én,
Szőke hajam földig ér,
Fejemen van koronám,
csillog villog a ruhám.
A toronyban várom rég,
hogy eljöjjön egy hős legény,
mentesen bátran engem meg,
a sárkánytól ne rettegen!

- Én vagyok a jó királyfi
könnyű engem megtalálni,
itt vagyok és amott vagyok,
hol nagyok a gondok-bajok!

Erdő, mező, hegy és berek
azt nézem hol segíthetek!
Karom erős, szívem vidám,
nincs is több ily királyfi tán!

Emitt sírás? Amott bánat?
Ott termék, s a könny felszárad!
Mosoly nyílik és dal fakad,
bú, baj, bánat messze szalad!

Én vagyok a jó királyfi,
könnyű engem megtalálni!
karom erős, szívem vidám,
nincs is több ily királyfi tán!

Anyanyelvi és drámajátékok

Erőpróbák:

labdaszerző- a gyerekek két sorban ülnek, egymással szemben. Páronként van egy labda, amit meg kell szerezni. Fogd a hasad, fejed, könyököd stb. ...amikor fogd a labdát hallja, akkor lehet megszerezni, aki a gyorsabb azé a labda!

-a gyerekek szemben állnak egymással. Maguk között húznak egy vonalat a földre. Mindketten egyik kezükkel egymásba kapaszkodnak, és terpesztett lábakkal megpróbálják elhúzni a másikat úgy, hogy kénytelen legyen a vonalon átlépni.

-a gyerekek megfogják egymás kezét. Mindkettőjük mögött kb. 2 méterre 1-1 kendő a földön. Mindenki arra törekszik, hogy kendőjét fölvegye, de ez csak a másik elhúzásával történhet meg.

	-egymással szemben állva gumilabdát szorítanak térdeik közé, és ugrándozva próbálják „ellökni” egymást, hogy kiessen a labda a másik térde közül.- kézzel nem szabad egymáshoz érni!	
--	--	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<p>A hét minden napján lehetőségük van használni a vizuális eszközöket. Rajzolás, festés, nyomdázás, vágás, ragasztás, gyöngyfűzés stb. Felkínált vizuális tevékenység korona, kard, pajzs és sárkány készítés</p> <p>hangya, méhecske, hattyú</p> <p>Titokrajz készítés: amit rajzolok a hátadra, azt rajzold le a papírra!!!!</p>	
---	--	--

<p>Mozgás - a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</p>	<p>- szabad mozgás zenére: Tchaikovsky A hattyúk tava: https://www.youtube.com/watch?v=rOVQ_6qR8Bg Virágok Keringője: https://www.youtube.com/watch?v=viIDJWJ7wb4</p>	
---	---	--

	<p>Saint-Saens : The Swan (Le Cygne) - Carnival of the Animals</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=b44-5M4e9nI&list=TLPQMjgwMjIwMjGywieLqwbGFw&index=1</p> <ul style="list-style-type: none"> - mozgás a szabadban, futó és fogójátékok - labdajátékok - egyensúlyozó játékok - akadálypálya építése a csoportszobában 	
--	---	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<p>A Királyné és Királyfi párvasztós dalos, körjátékos mulatságban járnak!</p> <ul style="list-style-type: none"> -Kis kece lányom -cickom, cickom -koszorú-koszorú miért vagy olyan szomorú... -zenehallgatás: <p>Gryllus V. Lovag és Sárkány Korzenszky Klára- válogatás a Szerelencsütörtök dobszerda című foglalkozás dalaiból</p>	
---	--	--

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon túl, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy király és egy királyné, s azoknak volt egy gyönyörű leányuk. Kihirdette a király az országban, hogy jöjjenek bárók, grófok, hercegek, akik meg akarják kérni a királykisasszonyt, hadd válasszon belőlük. Kiültették a leányt az erkélyre, gyűltek is a kérők körbe rettentő sokan, bárók, hercegek, grófok, válogatott szolgálégyek. S mikor erőst-erőst sokan összegyűltek, csak egy hatalmas porfelhő kerekedett, egy sárkány lecsapott, s a királykisasszonyt elrabolta. Hej, istenem, sírt a király, sírt a királyné, hullott a könnyük, mint a záporosó. Kihirdette a király országszerte, hogy aki vissza tudja hozni a leányát, annak adja feleségül, s hozzá a fele királyságát. De aki elindul, s nem tudja megszerezni, visszahozni, az a szeme elé ne kerüljön, mert lefejezteti. El is mentek sokan, próbálkoztak, de vagy nem mertek visszajönni, nehogy a király fejüket vétesse, vagy ha visszajöttek, azokat a király le is fejeztette. Így aztán már nem is igen akadt, aki vállalkozott volna arra, hogy a királykisasszony keresésére induljon. Volt a város végén egy kicsi házacskó, abban a házban lakott egy szegény ember a feleségével s a két fiával. Az a szegény ember bádogos volt. Járt háztól házra, s fazekakat foltozott, üstöket reparált. Nem vett el érte pénzt, hanem a felesége utána elment egy tarisnyával, s összekoldulgatta annak az árát, amit az ura dolgozott. Egyszer elment az asszony azokhoz a házakhoz, ahol a férje edényeket foltozott. Egyik helyen krumplit adtak, a másikon egy kicsi málélisztet, a harmadik háznál szalonnát, a negyediknél búzalisztet kapott, úgyhogy a tarisnyája jól megtelt. Mikor hazafelé tartott, hát egy jó nagy, gazdag, kövér asszony ment a kútra vízért. Nem állhatta meg szó nélkül, hogy oda ne szóljon ennek a szegény asszonynak: - Jobb volna, ha ahelyett, hogy koldulnál, elküldenéd a fiadat, hogy megkeresse a királykisasszonyt. Megütötte a fülét ez a beszéd a szegény asszonynak. Hazament, lerakodott, s azt mondja a nagyobbik fiának: - Hallod-e, édes fiam, mit beszélnek? Jobb volna, ha elmennél megkeresni a királykisasszonyt, ahelyett hogy itthon ülsz! - Jól van, édesanyám - egyezett bele a legény -, hamar süssön nekem egy cipót, s tarisnyáljon fel, mert én egy percig sem várok, megkeresem

az elrabolt királykisasszonyt. Sütött az anyja mindjárt egy nagy cipót, feltarisnyálta a fiát, s az elindult hetedhét ország ellen. Egyszer, ahogy megy erdőkön-mezőkön keresztül, erősen megéhezett, leült egy fa alá, elővette a cipót, s nekifogott, eszegetni. Hát, ahogy eszik, sok-sok hangya odagyűlt, s közülük egy, a hangyáknak a királya így szólt a legényhez: - Hallod-e, te legény, adjál legalább egy morzsát nekünk, mert nézd csak, hogy legyengültünk. Az éjjel a hangyabolyunkat megtámadta a vereshangyakirály a katonáival. Összeverekedtünk, sok a sebesültünk, s nincsen mit együnk. De ahelyett, hogy a legény adott volna vagy egy morzsát a hangyáknak, inkább még rájuk taposott. - Még mit nem! - mérgelődött. - Az én anyám úgy koldulgatta össze ennek a lisztjét, s én adjam oda nektek? Dehogy adom! A hangyák elmentek nagy búsán. A legény felkelt s továbbindult. Hát, ahogy megy, egyszer látja, hogy egy nagy kerek tóból tizenkét hattyú nyújtogatja a nyakát feléje. Azt mondja a legidősebb hattyú: - Te legény, adjál nekünk vagy egy falatot, mert ebben a tóban se béka, se hal nincsen, itt pusztulunk éhen! - Nem adok én nektek! - Hanem felvett egy követ, s inkább jól meghajigálta őket. Ballagott tovább. Hát, ahogy megy, megint megéhezett, letelepedett egy fa alá, hogy egyék. Hát, ahogy falatozik, odagyűltek a méhecskék, s elkezdenek a feje körül rajzani, hogy adjon nekik vagy egy falatot, de nemhogy adott volna, inkább fogta a sapkáját, s jól elverte őket. Megy tovább. Mendegél három éjjel, három nap, egyszer egy hatalmas várnak a tövébe ért. Néz felfele, de ajtót nem látott rajta, se lépcsőt, csak egy ablakot. Elkezdett kiabálni: - Haló, haló! Itt van-e az elrabolt királykisasszony? Meg akarom szabadítani. Egyszer az ablakon kihajol egy erőst töpörödött hátú, öreg asszonyka. - Jól van - bólogatott -, megszabadíthatod, csak előbb abból a búzából a konkolyt válaszd ki! - S hamar egy nagy szalmatál búzát az ablakon kiloccsantott a földre, s egy zsákot utána hajított. Elkezdi a legény válogatni a búzát, válogatja. De bizony ott válogathatta reggeltől estig. A zsák lyukas volt, amit felül beletett, alul kiesett, egy szem se maradt a zsákban. Szedte másnap is. Egyszer az öregasszony lekiált: - Na, te legény, kész vagy-e? - Dehogy vagyok! - Látom már, hogy nem te váltod meg a kicsi királykisasszonyt a sárkány körmei közül. Itt van ez a karika kulcs – s egyet lódított az öregasszony, és behajította a kulcsokat abba a tóba, amelyikben a hattyúk úszkáltak. - Hozd fel! Odamegy a legény a tóhoz. Hogy tudjon abba belemenni? - Inkább vesszen oda - legyintett -, de én bele nem megyek azokért a kulcsokért. - Ott is hagyta. Odamegy az ablak alá, felkiabál az öregasszonynak, hogy ő nem ér rá a kulcsokat keresni, mert ő azért jött, hogy a királykisasszonyt megszabadítsa. - Na, csak gyere fel ezen a lépcsőn! - Az öregasszony lenyújtott egy nagy-nagy, hosszú törülközőt, s abból egy szép lépcső lett egészen az ablakig. Egy ajtó kinyílt, s a legény belépett. Azt mondja az öregasszony:- Itt ül a királykisasszony harmadmagával ezen a padon, letakarva. Válaszd ki a három közül, hogy melyik a kicsi királykisasszony! A legény csak úgy vaktában reámutatott az egyikre, de bizony elég baja lett neki, mert a terítő alatt egy sárkány ült. A legényt megragadta, a föld kétfelé nyílt, s a legény úgy eltűnt, mintha ott se lett volna. Várták otthon, várták. De hiába várták, nem jött haza. Egyszer azt mondja a szegény embernek a kisebbik fia: - Elmegyek én, megkeresem a bátyámat, és megváltom a kicsi királykisasszonyt. Kiszabadítom a sárkány körmei közül. Eleget mondta az apja s az anyja: - Ne menj el, édes fiam, elég, ha a bátyád odamaradt. Itt hagysz minket öregségünkre? Öregedem ki a mesterségből, a drótozásból, foltozásból, legalább te maradj itt nekünk! De mondhatták a kisebbik legénynek! Akár mondták s akár nem. Feltarisnyálta őt is az édesanyja, egy szép fehér cipót sütött neki. Beletette a tarisnyájába, s elindult. Ő is addig ment, ameddig a bátyja, elért ahhoz a nagy fához, ahol a bátyja leült volt enni. Leül hát ő is.

Jönnek a hangyák nagy csapatban. Azt mondja a hangyák vezére, a nagy, hosszú hangya: - Te legény, szánj meg minket, adj nekünk egy falat ennivalót, mert már három napja egy falást se ettünk! - Adok én szívesen! - azt mondja a legény. Hamar letört a cipóból egy darabot. - Itt van, ne, egyetek! Még el is tördelte sokfelé, hogy a hangyák tudjanak reá mászni, és jóllakjanak. Haptákba vágja magát a hangyakirály a legény előtt. - Amikor szükséged van reánk, csak gondoldj ránk, s mi ott leszünk. Megköszönte a legény, s ment tovább. Mikor odaért a tóhoz, most is ott úszkálták a hattyúk, s nyújtogatták a nyakukat. A legény kivette a tarisnyából a cipóját, egy jó darabot letört belőle, s belemorzszálta a vízbe. A hattyúk elkapkodták, s csak integettek a fejükkel, hogy a legénynek, ha valamire szüksége lesz, csak gondoljon rájuk. Megy a legény tovább. Három éjjel, három nap. Megint erősen megéhezett. Leült egy fa alá, elővette a maradék cipóját, s kezdte eszegetni. Hát, ahogy eszegeti, csak meglepték a feje felett a méhek. Zümmögtek, rajzottak. Azt mondja a legény nekik: - Nektek is ennivaló kellene, ugye? - Intett a méhek királynője, hogy éhesek ők is. A maradékot, még a morzsát is odaszórta a tenyerébe, kirázta nekik. A méhek azt mondják: - Ha valamire szükséged van, csak gondoldj reánk, mi abban a szent helyben ott leszünk! A legénymet tovább. Ő is elért oda, ahol az a hatalmas nagy vár állott. Megy kereken, nézi itt is, nézi ott is, de sehol se lépcső, se ajtó. Hát hogy tudjon oda felmenni? Elkezdett kiabálni fölfele: - Hahó, hahó! Egyszer látja, hogy egy ablak megnyílik s egy töpörödött, öreg asszonyka kinézett rajta. - Mit keresel itt, édes fiam? - Jaj, nénikém, nem tud-e róla, nem hallotta-e hírét, merre van az elrabolt királykisasszony? - Jó helyt jársz, édes fiam, mert itt van, csak meg kell váltanod. - Hát mit tegyek, hogy megtaláljam? Az öregasszony abban a helyben egy szalmatál búzát neki is leöntött a földre, s kihajított egy zsákot az ablakon. - Ebbe a zsákba a búzát szedd bele, de a konkoly nélkül, csak a tiszta búzát. A többit majd meglátjuk. A legény elkezdte szedegetni a búzát. Hát, ahogy szedegeti, látja ám, hogy egyik felől rakja bele, a másik felől folyik ki, lyukas a zsák. „Hej, istenem! - gondolja magában. – Nem szedem én ezt össze ilyenformájúlag még egy hónapig se, de ha itt lennének azok a szorgalmas hangyák, milyen hamar összeszednék. "Alig gondolta ezt ki, az a rengeteg, töméntelen hangya abban a pillanatban ott termett. Sorba végig, mint a katonák, mikor sorakoznak, a zsáknak a végére reáültek, hogy ne tudjon kifolyni belőle a búza, a nagy hangya vezényelt s a többiek csak szedték a zsákba, rakták, mentek bele egy-egy szemmel, s jöttek ki üresen. Nem telt bele egy félóra, az egész búzát mind kiválasztották. Felkiált a legény:- Hahó, öreganyám, kész van a búza! Megy le az öregasszony, hát csakugyan ki volt a búza tisztítva a konkolytól, olyan szép volt, mint a gyöngyszem. - Na, jól van, látom, hogy ügyes legény vagy - dicsérte a legényt. - Hanem most ezt a karika kulcsot én behajítom ebbe a kerek tóba, s ha te ki tudod hozni onnan, akkor látom, hogy legényre akadtam. Úgy is lett. Fogta a kulcsokat, egyet lódított rajta, s abba a nagy kerek tóba behajította, amelyikben a hattyúk úszkáltak. De alighogy behajította, a legöregebb hattyú a víz alá bukkott, s egyszer csak hozza a csőriben fel a kulcsokat. Odanyújtotta a parton a legénynek. A legény nagy örömmel vitte fel az öregasszonynak. - Jól van, fiam, ügyes vagy - bólogatott az öregasszony. -Most beviszlek a szobába, s ott látsz három alakot leterítve. A három közül, ha kiválasztod, hogy melyik a kicsi királykisasszony, akkor még ügyesebb leszel. Aztán adott neki egy nagy kardot, s azt mondja: - Ha kitalálod, akkor én intek a szememmel, s a másik kettőnek abban a szempillantásban vágd le a fejét. Bemegy a legény, nézi a három leterített alakot, ezt is nézi, azt is nézi, egyszer csak honnan, honnan nem, az ablakon berepült az anyaméh, s a kicsi királykisasszony éppen mézet reggelizett volt, s annak a szagára elkezdett a feje felett bizzegni, bzzzz! Erről megtudta a legény, hogy a középső a kicsi

királykisasszony, mert a méh ott járkált a feje fölött. Reámutatott nagy büszkén: - Ez a kicsi királykisasszony! Akkor az öregasszony intett neki a szemével, hogy eltalálta. A másik kettőre csak lesújtott a legény, hol, az egyikre, hol a másikra, kétfelé aprította, mert két hatalmas nagy sárkány volt kétfelől, s a közepiben volt a kicsi királykisasszony. A nyakába ugrott a legénynek. Azt se tudták, mit csináljanak örömben. - Jól van - mondta a legény -, de addig nem mehetek haza, amíg meg nem szabadítom a bátyámat. Most immár adjon tanácsot - fordult az öregasszonyhoz -, hogy tudjam megszabadítani. - Azt bizony, édes fiam - mondta az öregasszony -, levitték az alvilágba, sárkányországba. Hanem tudod, mit mondok neked? Csináltassál egy pár vasbocskort, s az ki legyen rakva szegekkel, de hegyesnél hegyesebbel. S egy rend vasgúnyát, s azt te vedd magadra, mert az a nagy sárkány, amelyik elrabolta, mindennap lejár inni abba a kerek tóba, ahol a hattyúk úszkálnak. Mikor kinyitja a hatalmas nagy száját, hogy igyon, akkor te a vízből csak ugorjál a szájába, s ott megtalálod a bátyádat! De a kard is legyen nálad! Úgy is lett. A legény elment, csináltatott egy vasbocskort, s azt tele rakatta hegyesebbnél hegyesebb szegekkel, s magának csináltatott egy rend vasgúnyát. Felvette s elment, beleült abba a nagy kerek tóba. Egyszer, pontosan tizenkét óra volt, jön a sárkány, de akkora nagy száját nyitott, hogy az ember azt hitte volna, hogy a kerek tavat egyszerre kiissza. Ahogy kinyitotta a száját, a szemét behunyta, a legény csak hopp, beleugrott a szájába. Egyet nyelt a sárkány, s lenn volt a gyomrában a legény, s hát látja, ott kucorog a bátyja. - Hát te, bátyám, hogy és mint? - Hát itt csak üldögélek, s mindennap eltelik egy nap, - Hát nem úgy van, haza kell jönni! - De hogy menjünk haza? - Így ne! - mondja a kisebbik legény, s avval a kardját nekieresztette a sárkánynak, a hasának, s felhasította. A sárkány ott a víz partján megdöglött, s a legények szépen kibújtak belőle. A kisebbik legény elment a kicsi királykisasszony után, s elvitte haza az apjához, a bátyja is hazament a szegény emberhez, s azok felkerekedtek, mind, ahányan voltak, elmentek a kicsi királykisasszony udvarába. Aztán ott nagy lakodalmat csaptak, s a szegény legényből lett a király, mert az apósa neki adta fele királyságát. A szegény ember nem kellett többet drótozzon, foltozzon, mert a királyi udvarban lakhatott. A szegény asszony, hej, az selyem rokolyában járt. Volt aztán mit aprítsanak a tejbe, s még ma is élnek, ha meg nem haltak. Itt a vége, fuss el véle!